

The Metaphor of Foreign Languages: 'Geopolinguistics' in Romanian Culture

Ilinca-Magdalena Stroe

International House (IH) Bucharest; The University of Bucharest
E-mail: ilinca.stroe@gmail.com

Abstract

Countries are typically defined as nation states permeated by a specific culture based on a language which acts as a carrier/guarantor of national identity. 'A language is a culture' seems the right equation to sum up the status of mother tongues and/or official languages. The equation, however, does not seem to extend to foreign languages (second- or third-languages learned by non-natives), which are generally regarded as 'less culture' than mother tongues, as merely 'technical' or professional tools, rather than shapers of (further) cultural identities within a nation. This article sets out to argue that, in the case of Romania, non-native language acquisition has been a cultural transfer in itself at least since the 17th century. The core hypothesis is that in Romania prevailing foreign language options have enabled cultural empowerment (e.g. mentality 'updates'), implied geopolitical orientations (e.g. military alliances) and allowed for therapeutic solutions (to national psyche downsides).

Keywords: *culture formation, Eastern borderlands, multilingualism, Romanian identity, geopolitics*

Metafora limbilor străine. Geopolingvistică în cultura română

În mod normal, o țară este definită drept o națiune-stat caracterizată printr-o cultură specifică întemeiată pe o limbă ce funcționează ca vehicul/garanție a identității naționale. Formula „o limbă este o cultură” pare să rezume statutul limbilor materne și/sau al celor oficiale, nu pe acela al limbilor străine (limba a doua sau limba a treia vorbite de vorbitori non-nativi), care sunt privite nu atât ca purtătoare de cultură precum cele oficiale, cât ca doar simple unelte tehnice sau profesionale. Articolul de față susține că, în contextul românesc, însușirea unei limbi non-materne a fost, în sine, un transfer cultural, încă din secolul al XVII-lea. Ipoteza de bază este că în România predilecția pentru o limbă străină sau alta a avut beneficii culturale (de exemplu, schimbarea mentalităților), a trasat orientări geopolitice (de exemplu, alianțe militare) și a oferit soluții terapeutice (pentru a ameliorarea psihicului național).